

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ του 1^{ου} FORUM ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ*

Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, 30.5.2017

ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ FORUM Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ!

Οι πολιτικές που ασκήθηκαν κατά τα τελευταία 7 έτη και συνδέθηκαν άρρηκτα με την κυριαρχία των μνημονιακών προαπαιτούμενων έναντι των προγραμμάτων εθνικής πολιτικής, έχουν αφήσει αναμφίβολα βαθιές πληγές στο σώμα της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Οι επιπτώσεις των πολιτικών που ασκήθηκαν είναι πλέον καταφανείς σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής όπως η υποβάθμιση ποιότητας ζωής, η μείωση εισοδημάτων-κατανάλωσης, η αύξηση ακραίας φτώχειας και κοινωνικής αποστέρησης, η περιθωριοποίηση ευπαθών ομάδων, η αναστολή εγχώριων επενδύσεων, η δημευτική υπερφορολόγηση εισοδημάτων και ακίνητης περιουσίας, η μαζική φυγή των νέων, επιστημόνων και μη, στο εξωτερικό. Δεν μπορούμε ν' αγνοούμε τον εφιάλητη του δημογραφικού προβλήματος με την υπογεννητικότητα που υπάρχει στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να έχει χαθεί μια ολόκληρη πόλη των 115.000 κατοίκων στην εξαετία των μνημονίων 2011-2016, που οι θάνατοι υπερέρχουν των γεννήσεων κατά τον παραπάνω αριθμό και το μόνο που γίνεται είναι να λαμβάνονται μέτρα κατά της ελληνικής οικογένειας και μάλιστα της πολύτεκνης.

Οι παραπάνω επιπτώσεις είναι αρνητικές σε Εθνικό επίπεδο πλέον, με ότι αυτό συνεπάγεται για την χώρα. Στον αντίποδα, μέσα σε αυτά τα χρόνια δε βελτιώθηκε η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, απαξιώθηκε το ανθρώπινο κεφάλαιο, η οικονομία δεν αναδιαρθρώθηκε στη βάση της, διερύνθηκαν οι ανισότητες και υποβαθμίστηκαν οι δημοκρατικές αξίες. Σήμερα όμως, το χειρότερο είναι ότι σε κάθε φάση της κρίσης, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται αντιμέτωπη με το φάσμα μιας δυσμενέστερης εξέλιξης, είναι παγιδευμένη σε αρνητικό σπιράλ προσδοκιών και προοπτικών.

Οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών στο όνομα της σωτηρίας της χώρας, εφαρμόζουν μια κατ' επιταγή πολιτική, προσκολλημένη στις λογιστικές αποτιμήσεις των οικονομικών δεδομένων και δυνατοτήτων, αγνοώντας τον παράγοντα άνθρωπο, με τελευταία παραδείγματα το ασφαλιστικό και το φορολογικό! Τεράστιο λάθος!! Αν το επίκεντρο των αποφάσεων ήταν ο άνθρωπος, η κοινωνία μας θα ήταν πολύ καλύτερη.

Το πολιτικό σύστημα, αλλά και οι κοινωνικοί και παραγωγικοί φορείς στάθηκαν αδύναμοι να αντιμετωπίσουν συντεταγμένα την κρίση και τις συνέπειές της, πολλές φορές αντιγράφοντας αποτυχημένα μοντέλα οικονομικής προσαρμογής, και άλλες φορές αναζητώντας άλλοθι για εφαρμογή βίαιων μεταρρυθμίσεων, που απαιτούσαν προφανώς καλύτερο σχεδιασμό και ένα ελάχιστο χρόνο μετάβασης (όπως για παράδειγμα συνέβη με το νέο ασφαλιστικό σχέδιο). Στην αντιμετώπιση της κρίσης, οι διεθνείς εταίροι και η Ευρώπη αποδείχτηκαν κατώτεροι των περιστάσεων, αυτοϋπονομεύοντας τις αξίες που πρόσβευαν και διακυβεύοντας την ουσία της ύπαρξής της.

Από την άλλη, οι εγχώριοι ταγοί όχι μόνο απέτυχαν να βάλουν τις κόκκινες γραμμές σε πολλές ασκούμενες πολιτικές, οι οποίες ήταν προδήλως αρνητικές και ανασταλτικές για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, αλλά παράλληλα δεν κατόρθωσαν να διαμορφώσουν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο διαχείρισης της κρίσης και άρσης του αδιεξόδου. Με άλλα λόγια, απέτυχαν να θέσουν τις εθνικές πράσινες γραμμές που θα οδηγούσαν ομαλά στην έξοδο από την κρίση και στη διαμόρφωση ενός ευνοϊκότερου οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

Ασφαλώς, δεν είναι μόνο το πολιτικό σύστημα υπεύθυνο για την εξέλιξη της κρίσης. Η συλλήβδην απόδοση της ευθύνης στην πολιτική τάξη δεν είναι μια υπεύθυνη στάση, ενώ παράλληλα φαλκιδεύει την ίδια τη δημοκρατία και ανασύρει φαντάσματα του παρελθόντος. Δυστυχώς, η κρίση επανέφερε στην κοινωνική ζωή τη βία, τη συνωμοσιολογία, τον κυνισμό, τη σχετικοποίηση των αξιών και συμπεριφορών. Σημαντικές αδυναμίες παρουσίασε ασφαλώς και το συνδικαλιστικό κίνημα με τις διαιρέσεις και αγκυλώσεις του, η επιχειρηματική και πνευματική ελίτ της χώρας με την άκριτη υιοθέτηση πολιτικών που διέλυσαν τον παραγωγικό ιστό, οι πολίτες με την παθητική τους στάση και προσωπική περιχαράκωση. Ούτε τα διαρθρωτικά προβλήματα και οι παθογένειες προέκυψαν ξαφνικά μέσα στην κρίση. Όμως, απαιτούν άλλη διαχείριση και μεγαλύτερη συμμετοχή.

Η περίοδος της κρίσης κατέστησε σαφές σε όλους μας ότι η εναπόθεση των ελπίδων είτε σε εξωπολιτικούς κύκλους (μη εκλεγμένες κυβερνήσεις), είτε σε εξωχώριες δυνάμεις (ξένος παράγοντας) ήταν μια φενάκη. Η εναλλαγή πολιτικών κομμάτων στην εξουσία δεν εξυπηρέτησε παρά μόνο το στόχο της αναπαραγωγής των μνημονιακών πολιτικών, ως μονοδρόμους. Η εμπειρία όλων μας ως προς τον τρόπο οργάνωσης των διαπραγματεύσεων και του κοινωνικού διαλόγου από τις κυβερνήσεις και τους θεσμικούς εταίρους και πιστωτές ήταν τραυματική.

Συναισθανόμενοι την ευθύνη μας ως φορείς δημόσιου λόγου αλλά και αντιλαμβανόμενοι την ανάγκη πρόκλησης μιας νέας εκκίνησης για την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση, οι κοινωνικοί και παραγωγικοί φορείς της χώρας πρωτοστατούμε στη διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου κοινωνικού διαλόγου και δημόσιας διαβούλευσης, χωρίς στεγανά, δίχως πολιτικές σκοπιμότητες ή άλλες βλέψεις.

Οι Κοινωνικοί Φορείς μπαίνουμε στην αφετηρία για την ανασύνθεση των σπασμένων κομματιών της ελληνικής κοινωνίας, παίρνουμε την πρωτοβουλία για να τεθεί στο δημόσιο διάλογο ένα νέο σχέδιο ενότητας για τη χώρα και την κοινωνία, για τη δημιουργία μιας νέας θετικής προσδοκίας που θα διαπερνά τις ζωές και το όραμα όλων των πολιτών, των νέων, των συνταξιούχων, των μισθωτών, των επαγγελματιών, των επιχειρηματιών, των επιστημόνων.

Αυτή την ευθύνη και το βάρος μιας νέας προσπάθειας καλούμαστε να σηκώσουμε όλοι οι φορείς που συμμετέχουμε στο **1^ο Forum Κοινωνικών Φορέων**. Σήμερα καλούμαστε να διαβουλευτούμε όλοι μαζί και να προβάλλουμε την ανάγκη συγκρότησης μιας νέας πρότασης που θα συνδέει αξίες και θέσεις, όραμα και πολιτικές. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι δεν υπάρχουν λευκές σελίδες, και ότι η κοινωνική και οικονομική ζωή δεν μπορεί να οργανώνεται σε εργαστήρια δοκιμών και πειραμάτων. Απέναντι στην άποψη που εκφράζεται για το τέλος της πολιτικής και την υπεροχή της τεχνοκρατίας, απέναντι στην άποψη που υποστηρίζει ότι τη γνώση την έχουν λίγοι και την εξουσία ασκούν ακόμη λιγότεροι, οι κοινωνικοί φορείς θέτουμε στο επίκεντρο ξανά τους πολίτες, τις δημοκρατικές διαδικασίες, με έμφαση στη γνώση, τις εμπειρίες ετών, τα ειδικά ιστορικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά της χώρας. Οι Κοινωνικοί Φορείς προασπίζομαστε το δικαίωμα διατύπωσης, σχεδιασμού αλλά και υλοποίησης μιας ολοκληρωμένης πρότασης για το μέλλον της χώρας και την αναβάθμιση της θέσης της στα ευρωπαϊκά δρώμενα. Είναι μια πρόταση ωρίμανσης των θεσμών, της κοινωνίας, αλλά και της ευρωπαϊκής πορείας. Εκκινούμε το δημόσιο διάλογο στο παρόν, με σκοπό το αύριο.

ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΕΙΝΑΙ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ, Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ & ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΜΕ.

ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΦΛΟΓΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΝΕΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΟΜΑ!

***Στο Forum συμμετείχαν οι εξής οργανώσεις:**

Ανωτάτη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων (ΑΓΣΕΕ)

Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ)

Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος (ΓΣΕΒΕΕ)

Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου & Επιχειρηματικότητας (ΕΣΕΕ)

Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών (ΕΕΑ)

Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (ΔΣΑ)

Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος (ΠΙΣ)

Πανελλήνια Ομοσπονδία Στρατιωτικών (ΠΟΣ)

Ένωση Φορολογουμένων Ελλάδος (ΕΦΕ)

και η Πανελλήνιος Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Ακινήτων (ΠΟΜΙΔΑ).